

ROZWIĄZANIE UMOWY O PRACĘ PRZEZ PRACOWNIKA A ODPRAWA PIENIĘŻNA.

Zgodnie z art. 55 § 1¹ kodeksu pracy pracownik może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia wtedy, gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika. W tym przypadku pracownikowi przysługuje odszkodowanie. Oprócz odszkodowania pracownikowi należy się także odprawa pieniężna, o której mowa w art. 8 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników („Ustawa”). Skoro bowiem pracownik rozwiązuje umowę o pracę z uwagi na ciężkie naruszenie przez pracodawcę jego podstawowych obowiązków, to jest to przyczyna niedotycząca pracownika w rozumieniu art. 1 Ustawy. Pogląd ten potwierdza uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2015 r. (III PZP 4/15). W uchwale tej Sąd Najwyższy zaznaczył przy tym, że odszkodowanie i odprawa pełnią dwie niezależne funkcje. Odszkodowanie z art. 55 § 1¹ kodeksu pracy ma charakter ustawowego zadośćuczynienia za bezprawne postępowanie pracodawcy. Odprawa natomiast jest świadczeniem gratyfikacyjnym przysługującym w związku z zakończeniem stosunku pracy.

WNIOSEK O SPORZĄDZENIE I DORĘCZENIE UZASADNIENIA WYROKU.

Zgodnie z art. 328 § 1 kpc, termin do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku wynosi tydzień i rozpoczyna bieg od dnia ogłoszenia sentencji wyroku. W literaturze i orzecznictwie przyjmuje się jednolicie, że wniosek strony o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia złożony przed ogłoszeniem jego sentencji jest przedwczesny i nie wywołuje skutków procesowych. Reguła ta nie budziła wątpliwości co do wniosku złożonego w dniu poprzedzającym (lub wcześniejszym) ogłoszenie sentencji wyroku. W uchwale z dnia 24 maja 2017 r. (III CZP 18/17) Sąd Najwyższy rozstrzygnął, że wniosek o sporządzenie i doręczenie wyroku złożony w dniu jego ogłoszenia, lecz przed dokonaniem ogłoszenia, również jest nieskuteczny.

PRAWO WEKSLOWE – WYKŁADNIA WEKSLA.

Niniejszym odsyłamy do interesującego wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2017 r. (I CSK 470/16), w którym Sąd Najwyższy odniósł się m.in. do kwestii zamieszczania na wekslu dodatkowych wzmianek wykraczających poza treść jego istotnych i koniecznych cech. W przedmiotowym orzeczeniu Sąd Najwyższy wskazał m.in., że dopisek o przyczynie wystawienia weksla nie wpływa na jego ważność.